

Kaç Mavi Kıyım Ölüm Daha Gerek Aşkın Şehadetine

— yâren-i aşk · 09 Eylül 2011

/Kıyameti koptu bu sevdanın

En koyu vaktine korkak gözlerle dem tutarken...

Susmalar sana artık!/
Kayboldum...

Bu kelebekten örülme düşlerin şuh ışıklarında.
Arala gözlerini! Oyun bitti aşk sonsuzluğa saklanınca.
Eteklerime yapışan ağırlığımca hüznün
Neresinden tutarsan tut
Sen de yanacaksın yüreğine kadar, sen de!
Kabullenilmiş gidişlerin hamallığında ekşirken yüzün!

Kursağımda acı hıçkırıkların ağrısı
Yüreğimde seninle tamamlanma telâşı
Tercümesi yok, telaffuzuna bile kekemeyim hasretin
Bak yıldızları yırtarak ağlayan keşkeler benim
Şimdi hangi kefen yakıştırır kendini bedenime?
Kendim bile yakışmazken kendime!

Artık hiçbir şeyim...
Gayr-ı meşru iniltilerin kavruk soluklarına düşün diye gölgen
Bu kiblesiz karanlıklarda boğazımdan asıldım
Sensiz ölüm bile beni paklamazken.
Bilmem hangi zamana gecikmişlikti farkım
Her günahın altına yazıldı adım.
Sustum!
Kıyameti koptu bu sevdanın!
Kınası sökülürken avuçlarımın...

/Kör bıçaklara yüzükoyun düşmüş karanfillerim

Ölümü aşk biliyor hala.../

Ama yenildim...

Paslı bir iklimin tenine değdikçe dudaklarım.

Hayra yorulan fallar kadar sahte

Göğsümde titreyen acıya sardıklarım.

Biliyorum

İki ucu da bendim ateşten makasın

/Ama istesen yeniden filizlenir(di) kesip attıklarım/

Sen söyle! Binbir âh biçilmiş kaderim,

Tüm gemilerimi gözlerinde batırdığım denizim,

Kalbimde kanaması durmayan ay çizdiğim, sen!

Kaç mavi kıyım ölüm daha gerek aşkın şehâdetine?

23mart2011

İcLaL AyGüN

Değerli Hocam Bakıcan'a gönül emeği için sonsuz teşekkür ediyorum. Saygımla...